

Megmenthető az Erdőkertesi-homokpuszta?

Erdőkertes község területének több mint 80%-a beépített belterület, a külterületen egy természet- és tájképvédelmi szempontból értékes, lankás homokpuszta terül el. Ennek – a térségben egyébként egyre fogyatkozó – élőhely-típusnak a kiemelkedő értékét jelzi, hogy itt él a bennszülött, európai jelentőségű, fokozottan védett homoki kikerics, és ezen kívül még számos védett növényfaj. Tavaly júniusban az igen ritka óriás galacsinhajtó bogár egy példányát találtuk meg, melynek az egész országban csupán két előfordulása ismert.

Egy ilyen értékes természeti terület megőrzése (mely egyébként a környéken lakók egyik fontos kirándulóhelye) a természetvédelmi törvény alapján elviekben biztosított, azonban tapasztalatunk nem ezt mutatja. 2003-ban Erdőkertes Község Önkormányzata engedély nélküli tereprendezeit végzett a területen, lakóövezet kialakítása céljából. A Duna-Ipoly Nemzeti Park 2003. októberi szakhatósági állásfoglalásában táj- és természetvédelmi szempontok miatt elutasította az önkormányzat belterületbe vonási kérelmét, és a helyszíni vizsgálatok során megállapította, hogy a munkálatok miatt öt különböző védett növényfaj állománya pusztult el (a polgármester ennek ellenére a természetkárosítás tényét nem ismerte el.) A nemzeti park csak 2004. júliusában (!) indította el a természetvédelmi bírság kiszabásával kapcsolatosan az eljárást. A bírság kiszabására a természetkárosító cselekményről való tudomásszerzéstől számított egy éven belül van lehetősége a hatóságnak, erről az önkormányzatot tájékoztatták.

Megvárva az egy év elévülési időt (asszisztálva az önkormányzatnak) 2004. novemberében a nemzeti park (Dr. Szabó Sándor, igazgató) megszüntette a bírságolási eljárást, és már lehetőséget látott arra, hogy a ledózerolt területen ingatlanmegosztás révén lakóövezetet alakítson ki az önkormányzat. (A megszüntető határozatban félrevezető módon 90 napos elévülési időre hivatkoztak, holott ez jogszabály szerint az ügyintézési határidőre vonatkozik.) Mivel a szomszédos, érintetlen területen a megmaradt védett növények fennmaradása hosszútávon nem volt biztosítható, a nemzeti park szakemberei 2005-ben áttelepítették azokat távolabbi termőhelyekre (az áttelepítés azonban részben sikertelen volt).

Az ügy még nem ért véget, ugyanis információink szerint Erdőkertes Önkormányzata „nem adta fel”, jelenleg is aktívan egyeztet a nemzeti parkkal a belterületbe vonással kapcsolatosan. A Tavirózsa Egyesület hamarosan megteszi a szükséges lépéseket a fenti mulasztás jogszerűségének kivizsgálása érdekében, mellyel talán mérsékelhető lesz a térségre jellemző természetkárosító beavatkozások száma...

Homoki kikerics

2006. február 14.

Tatár Sándor